

# РЕШЕНИЕ

№ 5934

гр. София, 29.10.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,**  
в публично заседание на 30.09.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Антони Йорданов**

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10525** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ЗУТ във вр. чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], срещу мълчалив отказ на Главния архитект на район „Изгрев“-Столична община, както и последвалия изричен отказ, обективиран в Писмо № Р.-19-АП00-74-1/05.08.2019г.

В жалбата се твърди, че формираният мълчалив отказ е незаконосъобразен като постановен в противоречие с материалноправните разпоредби. Според оспорващия административният орган неправомерно не се произнесъл в законоустановения срок, за което не е имал правно основание. Наред това се твърди, че последвалият изричен отказ по своята правна същност не представлява годен за оспорване индивидуален административен акт, тъй като същият има уведомителен характер. Освен това той не съдържа реквизитите на такъв, респ. не може да подлежи на съдебен контрол. Поради тези съображения се иска неговата отмяна, алтернативно обявяването на неговата нищожност. Претендират се разноски.

Ответникът – Главният архитект на район „Изгрев“-СО, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

По силата на Нотариален акт № 12, том I, рег.№ 8572, дело № 238/2018г., [фирма] се легитимира като собственик поземлен имот с идентификатор 68134.803.4067, представляващ УПИ IV-,за ЖС и ОО“, кв.15, м.“Д.“, район „Изгрев“, [населено място].

Със Заявление № РИВ19-АП00-74/09.08.2019г. дружеството е поискало от компетентния административен орган съгласуване и одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж за „Жилищна сграда с офиси и подземни гаражи“ в описания по-горе имот. Към заявлението са представени съответните документи, а именно доказателства за собственост, копие от инвестиционния проект, оценка за съответствие по чл.142, ал.6 от ЗУТ, виза за проектиране № САГ18-ГР00-1111/18.09.2018г., издадена от Гл.архитект на Столична община и др.

В срока по чл.57, ал.1 от АПК не е последвало произнасяне по заявлението. Впоследствие с Писмо Р.-19-АП00-74-1/05.08.2019г. на дружеството е отказано разглеждането на инвестиционния проект. В мотивите си административният орган е приел, че е налице пречка, тъй като е постъпило писмо от гл.архитект на район „Изгрев“, в което е изразено становище, че визата е незаконосъобразна като при издаването ѝ са допуснати съществени нарушения на действащата нормативна уредба. При така установените фактически обстоятелства АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена в законоустановения преклузивен срок, от активно легитимирано лице с правен интерес да оспорва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

По дефиниция, мълчалив отказ е налице при непроизнасяне в срок – чл.58, ал.1 АПК. Мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направеното пред него искане. Този отказ представлява индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК. Като индивидуален административен акт същият подлежи на съдебен контрол, при който съдът следва да прецени неговата законосъобразност, като вземе предвид всички фактически и правни предпоставки, обуславящи претендираното право.

Между страните не се спори, че със заявление до административния орган е поискано съгласуване и одобряване на инвестиционен проект. Не се спори, че административният орган не се е произнесъл в срок по искането.

Не се спори и, че след изтичане на срока по чл.57 от ЗУТ е последвал изричен отказ по заявлението, обективиран в Писмо № Р.-19-АП00-74-1/05.08.2019г., поради това съдът следва да извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на последвалия акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК.

На първо място от писмото е издадено от компетентен административен орган - главният архитект на Район „Изгрев“-СО, който черпи правомощията си за това освен от разпоредбата на чл.145, ал.1, т.1 от ЗУТ, още и от т.7.14. на Заповед № РА50-395/14.06.2017г. на главния архитект на СО, изменена и допълнена с негова Заповед № РА50-367/09.05.2018г. за предоставяне на правомощия на други длъжностни лица в общинската администрация /публично достъпни на официалната интернет страница на Направление „Архитектура и градоустройство“ на СО, на адрес: <https://www.sofia-agk.com/>.

Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, доколкото в специалния приложим закон – ЗУТ, не се съдържат особени изисквания към формата и съдържанието на акта. Макар и непрецизно, в писмото е посочен негов адресат, органът който го е издал, както и волята му. Изложени са мотиви, в които обаче административният орган се е позовал на незаконосъобразност на индивидуален административен акт, който не е бил предмет на съдебна проверка, респ. е влязъл в сила, но това ще бъде разгледано по-долу.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Съдът обаче констатира противоречия с материалноправните разпоредби, опорочаващи издадения административен акт.

Разпоредбата на чл.142, ал.1 от ЗУТ гласи, че инвестиционните проекти подлежат на съгласуване и одобряване и са основание за издаване на разрешение за строеж. Съгласно разпоредбата на чл.145, ал.1, т.1 ЗУТ техническите или работните инвестиционни проекти се съгласуват и одобряват от главния архитект на общината (района). С процесното писмо административният орган е отказал разглеждане по същество на подаденото заявление от дружеството за одобряване на проекта. За да обоснове този свой отказ гл.архитект на района се е позовал на свое становище от 07.02.2019г. и допълнение към него от 22.02.2019г., изпратено на Гл.архитект на СО по повод обявяване на виза за проектиране на описани по-горе строеж. Тези мотиви на административния орган, , доколкото може да се говори за такива, не се споделят от настоящия състав. По делото са представени достатъчно доказателства, от които е видно, че визата е съобщена по съответния ред на заинтересованите лица, същата не е била оспорена, т.е не е бил предмет на съдебен контрол, влязла е в сила и е породила своите правни последици. Поради това административният орган е следвало да разгледа заявлението по същество и да се произнесе със съответния акт, а не да извършва негов своеобразен „инцидентен контрол“ на акт, който е издаден от друг административен орган в лицето на Главния архитект на Столична община.

Въпреки горното и с оглед правилното и законосъобразно решаване на казуса, съдът е допуснал и назначил съдебно-техническа експертиза, с в.л.архитект, от заключението на което се установи, че съгласно действащия ПУП-ПРЗ на м.“Д.“, одобрен с решение № 307 по Протокол от 82/28.05.2015г. не е предвидено задължително минимално отстояние от 34м. на бъдещата сграда от 8-етажната жилищна сграда, разположена северно през дъното на УПИ IV, тъй като не съществува нормативно изискване, по което да бъде определено точно такова междусградно разстояние. Установи се, че визата е издадена при условията на чл.134, ал.6 от ЗУТ и с нея не се променят разположението и конфигурацията на предвидените сгради, респ. разстоянията между тях е съществуващите сгради определени с плана, без да се променя начина и характера на застрояването, правилата и нормативите за устройвена зона „Жк“, както и намалени разстояния, поради което съдът приема, че същата отговаря на предвижданията на действащия ПУП-ПРЗ на м.“Д.“. отстоянието, предвидено до 8-етажната сграда е минимум 22,5м. или 1/5 от височината на засенчващата сграда, с което изискванията за разстояние, нормативно предвидени с разпоредбите на чл.22,

ал.6 и чл.32, ал.2 от ЗУТ.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като намира същото за безпристрастно и компетентно изготвено, отговарящо правдиво и непротиворечиво на поставените въпроси.

Изложените мотиви водят до извода, че към момента на подаване на заявлението не е имало основание за постановяване на атакувания отказ, с което съдът приема, че административният орган е издал един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен, а делото върнато като преписка за ново произнасяне, при спазване задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на материалния закон.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на оспорващата страна се дължат разноски, но такива не са поискани, поради което съдът не може служебно да се поразнася.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд – София град, II отделение, 28-ми състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на мълчалив отказ на Главния архитект на район „Изгрев“-Столична община съгласуване и одобряване на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж за „Жилищна сграда с офиси и подземни гаражи“ в поземлен имот с идентификатор 68134.803.4067, представляващ УПИ IV-,за ЖС и ОО“, кв.15, м.“Д.“, район „Изгрев“, [населено място], както и последвалия изричен отказ, обективиран в Писмо № Р.-19-АП00-74-1/05.08.2019г

ВРЪЩА преписката на кмета на район „Изгрев“-Столична община за произнасяне по подаденото от [фирма] № РИВ19-АП00-74/09.08.2019г, при спазване задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в съдебното решение.

ОПРЕДЕЛЯ срок за издаване на акт по заявлението - 14 дневен срок от получаване на съдебното решение, след влизането му в сила.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховен административен съд.

Препис от решенето да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: